

מ"ת 37070/02/19 - מדינת ישראל נגד ע"ג, א"ג, א"ג

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 37070-02-19 מדינת ישראל נ' ג' (עציר) ואח'

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. ע"ג
2. א"ג
3. א"ג (עציר)

החלטה

בעניין משיב 2

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום ביום 15/2/19

2. על פי עובדות כתב האישום, בעקבות סכסוך עם בני משפחה אחרים, אשר הביא למותם של אבי המשיב 3 ואחיו של המשיב 1, גמלה בליבם של המשיבים ההחלטה להשיב שילם ונקם לבני משפחת הפוגעים

3. ביום 25/12/18 עקב, על פי כתב האישום, המשיב 3, אחר המנוח, אחיו מ', ר' ג', ובלאל מחאמיד אשר עבדו באתר בניה בפרדס חנה; משיצאה חבורת הנעקבים מפרדס חנה לכיוון אום אל פאחם, עקב אחריה המשיב 3 כשהוא משוחח עם המשיבים האחרים; המשיבים האחרים הגיעו לצומת עאנין, חסמו את נתיב נסיעת הנעקבים, ופתחו באש באמצעות רוס"ר מסוג m16.

4. המנוח נהרג מהירי; מ' ובלאל נפגעו מהירי; לאחר הירי נמלטו המשיבים או חלקם לכיוון ערערה, שם הציתו את הרכב ששימש לירי.

5. המשיבים הואשמו אפוא בעבירת רצח בכוונה תחילה, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ועבירות בנשק.

6. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כנגד המשיבים בקשה למעצרם עד תום ההליכים; ביום 20/3/19 טענה המבקשת כי יש לעצור המשיבים עד תום ההליכים כנגדם; ביום 3/4/19 טענה ב"כ המשיבים, תשובתה, ובמסגרת טיעונה סברה כי לא קיימת תשתית ראייתית, אף לא לכאורית, כנגד המשיבים; ב"כ המבקשת הגיב בקצרה והתיק הובא להחלטה בנושא התשתית הראייתית

7. בהחלטה מיום 11/4/19 קבעתי כי חרף העובדה שמדובר בראיות נסיבתיות, מארג הראיות הכולל מקים תשתית ראייתית לכאורית מספקת ביחס למשיבים 1-2, ולו לשלב זה של מעצר; ביחס למשיב 2 סברתי כי קיימים קשיים.

עמוד 1

ביום 5/6/21 הוריתי על מעצר המשיב 3 באיזוק עד תום ההליכים; בבש"פ 3881/19 הורה כב' בית המשפט העליון על מעצר המשיב 3 עד תום ההליכים.

8. מאז מתנהלים ההליכים; מעצר המשיבים הוארך מעת לעת בעליון (המשיבים עצורים מזה קרוב לשלוש שנים).

9. ביום 7/7/21 הגיש המשיב 2 בקשה לעיון חוזר במעצרו; המשיב 2 טען כי חל כרסום בתשתית הראייתית כנגדו (ולמעצר פחיתה ממשיית בעצמת הראיות), וזאת, בצד חלוף הזמן, מצדיקים הקלת תנאי מגבלות החירות, והמרת המעצר ולו למעצר באיזוק.

10. ביום 20/7/21 נשמעו טיעוני הצדדים; הבהרתי כי ההכרעה תאריך לאור עומס דיונים וריבוי החלטות לאותה עת.

11. אנסה לסקור הדברים, בקליפת האגוז.

12. בהחלטה בנוגע לתשתית הלכאורית, נסקר המניע בתחילה; לאחר מכן מוקם הרכב שנמצא בזירה כרכב שלכאורה שימש לרצח; מסעיף 61 להחלטה ואילך, מנותח נושא **המיקום**, נושא שהיה מרכזי, כשאיכון המשיב 2 שם אותו בזירות הרלבנטיות, וביחד עם המשיב 1.

13. מעבר לכך- המשיב 2 זוהה ע"י מ', ולחיזוק הובאו דברי המשיב 2 בניידת, דברי המשיב בתרגיל חקירה עם אחיו.

14. לקראת ספא ההחלטה ראיתי לציין כי לאור חשיבות מעמד האיכון בהחלטה, ככל שיתקבלו חוות דעת מומחה בעניין המיקומים, ויעלו פער מהותי, יהיה בכך שינוי נסיבות.

15. בתיק התקבלה חוות דעת מומחה, ועדותו של מ' נשמעה; בעקבות חוות דעת זו, הועלתה הטענה לכרסום בראיות (גם בשל עדות מ', אם כי עיקר המשקל הונח בנושא האיכון).

16. אשר לעדותו של מ' עברתי על פרוטוקול החקירה (תאריכים 10/6, 1/7, 10/8); העדות אינה חפה מקשיים; במיוחד אמורים הדברים בכל הנוגע לשאלת היות היורה מזוקן (והנושא כבר עלה בשאלת בחינת התשתית הלכאורית); עם זאת, לאורכו ולרוחבו של הפרוטוקול, גם אחרי חקירה נגדית לא פשוטה, עומד העד על טענתו- ראיתי את נאשם 2 בתוך רכב הפוקוס (עמ' 108 שו' 7), הוא הנהג (עמ' 113 שו' 26); א' הוא זה שרצח את אחי (עמ' 116 שו' 33) א' אבו עזיז הנהג (עמ' 131), 2 ירו והיה את הנהג (עמ' 118 שו' 11) ראיתי שזה א' (עמ' 131), ראיתי את הנהג (עמ' 141 שו' 6), א' הנהג אבו עזיז (עמ' 149 שו' 20) אני יודע א' אמרתי שזה א' (עמ' 159 שו' 5).

17. גם לאחר חקירה מקיפה בנושא הזקן (מבלי יכולת לתת הסבר ממשי)- מתעקש מ' אני מכיר א' אני ראיתי א' הוא הסתכל עלי ואני ראיתי אותו (עמ' 163 שו' 20, עמ' 170 שו' 21).
18. גם כשמעומת מ' עם דמיונו של א' לאברהים עזאת (בן הדוד)- מתעקש מ' "ראיתי את א' הוא הרג את אח שלי" (שו' 15 עמ' 191).
19. לעניין מ' אציין כי מלכתחילה הקשיים עליהם הצביע ב"כ המשיב היו קיימים; על כן בחינת חקירתו תעלה כי מבחינה זו, אין שינוי במארג הראייתי, ולא קיים כרסום.
20. אשר לנושא האיכונים וחוות דעת המומחה, שונים פני הדברים; אזכיר כי חלק מהותי בתשתית שנקבעה נשען על מיקום המשיב 2 בזירה- יחד עם המשיב 1.
21. אזכיר- מועד הרצח ידוע; מדובר בשעות 15:41-15:42 ביום 25/12/18. לאחר הרצח הוצת לכאורה הרכב ששימש לרצח; שתי הזירות ידועות; בתיק הגשה חוות דעת לעניין האיכונים (מר אברהמי); חוות הדעת מתייחסת לשעות הרלבנטיות. **המומחה טרם העיד.**
22. ב"כ המאשימה ציין כי מבחינת איכונים נמצא המשיב 2 בכיוון הכללי של שתי הזירות במועדים הרלבנטיים, והדבר עומד בניגוד לטענת האליבי שמסר. עוד ציין ב"כ המאשימה כי נושא העומסים נבדק, ולא היו עומסים חריגים ברשת בזמנים הרלבנטיים.
23. ב"כ המשיב הבהיר כי חוות הדעת מבחינתו חד משמעית; לא נתקבלה שום תוספת לחוות הדעת, שום הבהרות ושום שינויים; העובדה כי המאשימה נפגשה עם המומחה ו'קיבלה הבהרות' לגישה, אינה רלבנטית.
24. חוות הדעת עצמה- אין חולק כי בשעה 15:43 (דקה לאחר הרצח), **על פי חוות הדעת**, לא נמצא טלפון המשיב 2 בסקטור של זירת הרצח (סומן בצהוב), אלא בסקטור סמוך (ירוק);
25. על פי חוות הדעת- בשעה 15:38 (כארבע דקות לפני הרצח), נמצא המשיב 2 בסקטור שאינו זירת הרצח (סקטור כחול); בשעה זו, על פי חוות דעת מקבילה (חברת תקשורת אחרת), נמצא המשיב 1 בסקטור שונה, סקטור שאינו חופף לסקטור בו היה לכאורה מצוי המשיב 2.
26. **עולה משני המישורים הללו, לכאורה**, כי חוות הדעת ממקמת את המשיב (לפחות מבחינת מכשיר טלפון) שלא בזירת הרצח בעת הרצח, וממקמת את המשיב 2 שלא יחד עם המשיב 1 (וגם בכך היה שיקול לקביעת התשתית).

27. קושי נוסף שעלה הנו מיקום המשיב 2 בזירת שריפת הרכב; על פי האישום, נסעו המשיבים 1-2 לזירה בערערה בה הוצת הרכב; אליבא ההגנה, שהה המשיב 2 בזירה זו 45 דקות (!!!) לפני המועד הנטען בו הגיע הרכב- פורד פוקוס.

28. כעת, יש לשקלל הנתונים.

29. כידוע, טענת כרסום מחייבת "הפיכת קערה על פיה" וקיימת גישה לפיה משמעות טענת כרסום, כי סיכויי הזיכוי עולים על סיכויי ההרשעה. (השווה בש"פ 3460/21 **בן שמחון נ' מדינת ישראל**).

30. איני סבור כי הבסיס הראייתי נשמט כליל.

31. אמנם- עדותו של מ' רחוקה מלהיות פשוטה; נושא הזקן, הדמיון לאברהים עזאת, ובמיוחד הדיווח בדבר זהות היורה בחלוף 3 ימים בלבד, מעוררים קושיות; עם זאת מ' חזר והדגיש וחזר וציין, כי ראה את זהות הנהג ברכב, ובין אם היה זקן ובין אם לאו, בין אם הזקן קוצץ ובין אם הוארך, מ' שידר ודאות לגבי זהות הנהג.

32. אשר לאיכונים- כאן, כאמור המצב מסובך יותר; כפשוטם- ציוני חוות הדעת מעוררים קושי במיקום המשיב 2 יחד עם המשיב 1, ומעוררים קושי במיקום המשיב 2 בזירה.

33. קושי זה אינו מבוטל, שכן הסבריה של המאשימה, שניתנו בדיון, אינם נותנים מענה אמיתי; עם כל הכבוד, מדובר בעניין של מומחיות, וב"כ המאשימה אינו תחליף למומחה; הסברים שאמורים היו להינתן, אם בכלל, לא ניתנו עד הלום.

34. מנגד- אין חולק כי גרסת המשיב 2 נסתרת (טענה כי שהה בבית), וכי המשיב 2 מצוי באזור סמוך לאזור הרצח, ולאחר מכן באזור סמוך לאזור ההצתה (אם כי לא בסקטור של הרצח עצמו).

35. גם המשקל לאי המצאות המשיבים 1-2 יחד מוגבל, לאור שמדובר להבנתי בחברות סולריות שונות, וגם בכך יכול וינתן הסבר לפערים.

36. אחרון- המומחה טרם העיד; לא ברור כיצד ינצל כל צד את 'קלפיו', וגם בכך שיקול המצדיק זהירות במשמעות הממצאים.

37. למקרה של היעדר זהות בסקטורים אך הרשעה בסופו של יום- ע"פ 3263/13 **בן שטרית נ' מדינת ישראל**- שם עוסק הפסק בין היתר בשאלת 'סקטור דומיננטי', קפיצה בין סקטורים, וכיו"ב; אפנה גם לת"פ (ת"א)

52083-03-17 מ"י נ' אבו קשק- קושי באיכון ללא שיחות ניתוח פערס, והמצאות באזור.

38. המשמעות- לגישתי, שאלת האיכונים בעלת משמעות ולא ניתן להתעלם מכך כי הסברים לגבי אי התאמת חוות הדעת ניתנו מפי המאשימה ולא מפי המומחה; לא הוגשו הבהרות או השלמות ועל כן חוות הדעת מעלה קושיות שלא קיבלו מענה עד הלום.

39. בנסיבות אלו, מקום בו חוות הדעת מעלה קשיים, ולו מעוררת בקיעים, לא ניתן לומר כי התשתית בעצמה בה היתה בעת ניתנה החלטת המעצר; אזכיר- החלטת התשתית בתיק זה ציינה במפורש כי חוות הדעת יכול ותציף הסוגיה.

40. בנסיבות אלו, הגם שלא התהפכה הקערה על פיה, סבורני כי עצמת הראיות בתיק לעת זו **נחלשה** באופן המצדיק האיזונים מחדש.

41. במארג הדברים, מקום בו מצויים אנו קרוב לשלוש שנים לאחר הגשת כתב האישום, סבורני כי היחלשות הראיות מצדיקה, חרף חומרת האישום, שקילת המרת המעצר.

42. שירות המבחן יערוך תסקיר בו יבחן אפשרות הקהית מסוכנות המשיב במעצר באיזוק מרוחק מאזור אום אל פאחם, במערך פיקוח סמכותי; התסקיר יוגש תוך 40 ימים מהיום.

43. המזכירות תשגר לצדדים ולשירות המבחן. ראיתי לתת ההחלטה ללא קיום דיון נוכח שמדובר לעת זו בהפניה לתסקיר.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"א, 02 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.